

Cilj

Mnogi đaci i nastavnici tematizuju interkulturalnost, a u okviru toga se sve češće govoriti o višejezičnosti. To pruža idealnu priliku za kooperaciju nastave maternjeg jezika s redovnom nastavom. Pritom je izuzetno važno da i nastavnici maternjeg jezika preuzmu inicijativu. Sledeći predlozi će sigurno biti zanimljivi i nastavnicima u redovnoj školi.

1. Višejezičke zbirke pesama („Elfchen“ itd.)

od 2. razreda

Dalje informacije:
različite internet-stranice
o „elfhenu“ i „haiku“.

Ovaj projekat je realizovan već u mnogim školama. U se bave pesmama, sami smišljaju jednostavne pesme, lepo ih ukrašavaju i prezentuju u obliku izložbe ili knjige. Ako su u izložbu ili knjigu uključene i pesme na drugim jezicima ili dijalektima (po mogućstvu i u prevodu na školski jezik), utoliko bolje. Za smišljanje pesama može pomoći „građevinski plan“, koji je omiljen na nemačkom govornom području, za tzv. Elfchen-pesme. Ove pesme se sastoje od jedanaest reči koje su na sledeći način podeljene u pet redova:

plav
 Jadransko more
 ono jako sija
 ja se tako rado kupam
 toplo

red 1:
1 reč (pridev, evtl. imenica),
npr. boja ili osećanje.

red 2:
2 reči (imenica i nem. član)
(šta je to, o čemu se radi?)

red 3:
3 reči (kratka izjavna rečница)
(šta radi?)

red 4:
4 reči (kratka ja-rečenica)
(šta ti radiš?)

red 5:
1 reč (pridev)
(najvažnije jednom rečju)

2. Višejezične slikovnice

niži razredi

ili knjige doživljaja

viši razredi

V. i:
Schäder (2012):
Sprachenvielfalt als Chance,
str. 188 i dalje.

U nižim razredima slikovnice se često prave na osnovu sledećeg plana:

- a) U čitaju ili smišljaju priču,
- b) dele je na epizode, tj. slike,
- c) pojedinačno ili udvoje crtaju po jednu scenu i pišu ispod nje odgovarajući opis radnje,
- d) papiri se kače na zid ili se uvezuju u samostalno napravljenu slikovnicu.

Ovaj postupak je vrlo lako proširiti na više jezika, ukoliko se oko slika ostavi dovoljno mesta da se unesu opisi na više jezika. Tako nastaje višejezična slikovnica za koju polaznici nastave maternjeg jezika mnogo toga mogu uraditi.

U višim razredima moguće je napraviti „višejezičnu“ knjigu avantura tako što se, recimo, prvo smisle dva glavna lika koja doživljavaju različite avanteure. Pojedinačno ili udvoje U pišu po jednu epizodu; kada se svi tekstovi spoje, dobija se solidna knjiga. Višejezičnost stupa na scenu kada se pojedine epizode, npr., presele u zemlju porekla i u svakoj se epizodi pojavi nekoliko reči na jeziku zemlje porekla (npr. „dobar dan“, „hvala“ itd.).